

9 Granados i Lleida

Després que Granados marxés de Lleida el 1870, van passar molts anys fins que va tornar a la seva ciutat amb Ricard Viñes, com havien planificat junts a París. Tenim documentades dues visites encara que algunes fonts parlen d'altres estades les quals, en tot cas, tindrien un caire privat. La petita burgesia lleidatana va aprofitar-ho per tenir un cert contacte amb Viñes i Granados, conscients de la importància artística i social d'ambdós personatges.

1911

Ricard Viñes havia vingut amb més assiduitat i, finalment, per les Festes de maig va poder coincidir amb Granados a Lleida. La premsa de l'època ens explica que van ser nombrosos els actes públics i les mostres de reconeixement però, sens dubte, el més destacat fou el concert que van oferir plegats al Teatre dels Camps Elisis, amb peces a 4 mans i en el qual Granados donaria a conèixer fragments de "Goyescas" (cal destacar "El fandango del candil", dedicat precisament a Viñes). El bon regust, la nostàlgia dels orígens, l'amistat amb Viñes i l'agraïment de la ciutat van fer que Granados es plantejés tornar a Lleida l'any següent però... això no es va poder concretar fins més tard.

1915

En aquesta ocasió, la visita de Granados era per apadrinar l'alumne lleidatà Lluís Farrús, el qual va donar un concert al Palau de la Diputació per tal de justificar els progressos musicals aconseguits amb la beca rebuda per aquesta institució. Com és lògic, per la insistència del públic, Enric Granados també va tocar breument i va interpretar una part de "Goyescas" i "El pelele". Malauradament, aquesta va ser la darrera aparició pública sis dies abans del viatge als Estats Units...

- Rebuda multitudinària a Viñes i Granados el maig de 1911.
- Granados a la seu vella (1911)
- Granados amb Lluís Farrús (1915)

Cal destacar dos alumnes lleidatans de Granados:

Lluís Farrús, el qual va fundar l'Acadèmia Farrús seguint el model de l'Acadèmia Granados de Barcelona i **Elena Pàmies**, que va exercir la primera càtedra de piano de la nova Escola Municipal de Música (1915, origen de l'actual i ja centenari conservatori).